

IPOLYSÁGI KOPOGTATÓ

Az Ipolysági Református Gyülekezet értesítő lapja

2. évfolyam 3. szám

Mert azért jött az Embernek Fia,
hogy megkeresse és megtartsa
ami elveszett

Lukács 19.10

Mert született néktek ma Megtartó , ki az Úr Krisztus, a Dávid városában. Lk 2,11

Kedves Testvéreim! Karácsony számomra a legbiztosabb jele annak, hogy szeret minket kegyelmes Istenünk. Az Ószövetség elején erről olvashatunk: *„Amikor látta az Úr, hogy az emberi gonoszság mennyire lehatalmasodott a földön, és hogy az ember szívének minden szándéka és gondolata szüntelenül csak gonosz, megbánta az Úr, hogy embert alkotott a földön, és megszorodott szívében. Azért ezt mondta az Úr: Eltörölöm a föld színéről az embert, akit teremtettem.”* 1 Móz 6, 5-7

Ha megvizsgálánk a mi világunkat, környezetünket, hogy ki az istenfélő, az Istent követő, félve állapíthatnánk meg azt, hogy akár a mi korunkban is íródhatott volna a mózesi szöveg. Legalábbis az első része nagyon aktuális: Az emberi gonoszság elhatalmasodott a földön, és az emberi szívnek minden szándéka és gondolata szüntelenül csak gonosz.

Ki gondolta volna, hogy nem jön a második vég? Hogy az Isten hűtlenségünkre is szeretettel válaszol? Pedig ezt tette Nem küldött már prófétákat, kik hatalmas erővel prófétálják a nép romlottságát, és hogy ezért büntetés jár. Nem küldött mennyei sereget, hogy rendet tegyen a vetésben. Fiát küldte, Az egyetlenét. Hátha Órá hallgatunk. Küldte, hogy mondja el nekünk mennyire szeret, és adta Őt miértünk a kínos keresztre.

Átok helyett áldást adott, drága Urunk, hogy az elveszettet megkeresse, a halott jég szíveket életre keltse. Most ezen a karácsonyon is küldi a hírt Neked: Ember! Megváltód megszületett, ne keményítsd meg szívedet.

Ne vigyen a világ sodra,
Ne hallgass a hazug szóra,
Hallgass végre Megváltódra.

Istenünkkel megélt karácsonyi ünnepeket, és áldásokban gazdag, boldog új évet kívánok mindnyájuknak.

Testvéri szeretettel: Izsmán Jónás, tiszteletes

Gyülekezeti alkalmaink

- Istentisztelet minden vasárnap 11 órai kezdettel.
- Bibliaóra csütörtökönként 16:45-től az Oros Optikában.
- Hittanok a megbeszéltek időben, az iskolákban.
- KT csütörtökönként a megbeszéltek időpontban és helyen.
- Presbiteri bibliaóra minden hónap első hetében a megbeszéltek napon.

December 24-én 15:00 órakor, a gyermekek szereplésével.

December 25-én 11:00 órakor úrvacsorával egybekötve.

December 26-án 11:00 órakor

December 31-én 15:00 órakor

Január 1-én 11:00 órakor. Az istentisztelet keretén belül fel lesz olvasva az évi statisztika (anyagi helyzet, alkalmak stb.)

Bizonyságtétel:

Jávor Pál végrendelete

Budapesten a Krisztina templomban 1959. szeptember 1-én, Jávor Pál színművész requiemjén, a lelkiatya által a szószékről elmondott beszéd részletei.

Az elköltözött megbízásából, az ő kérésére végrendeletet hirdetek:

“Nagyon kérem, hogy halálom után a szószékről hirdesse művésztársaimnak, volt kedves közönségemnek és minden magyar testvéremnek, hogy egyedül Krisztust követve érdemes élni, hogy egyedüli igaz érték itt, ami odaát az örökkévalóságban Isten színe előtt is az, mert van örökkévalóság, van örökélet, van lélek”

Hosszas betegsége alatt (rákos volt) gyakran látogattam. Ilyenkor beszélgetve így nyilatkozott:

“Kérem beszéljen sokat Jézusról, szeretném pótolni mindazt, amit elmulasztottam.”

Amikor elvittem neki a Szentírást:

“Nem tudok betelni az Evangélium Krisztusával. Meggyőződése, hogy csak Krisztus Evangéliuma szerinti élet mentheti meg ezt a megtévedt világot.”

Fohásza ez volt:

“Oh Evangélium Irgalmas szívű Krisztusa, mentsd meg a Tőled elszakadt, megtévedt emberiséget!”

Forrás: www.mkdsz.hu/n32/JavorPal.htm

Krónika

2005. szeptember 28-án Komáromba voltunk, Izsmán Jónás, tiszteletes diplomakiosztóján.

2005. október 23-án gyülekezetünkben szolgált Ordasi János perőcsényi és vámosmikolai tiszteletes. Ezzel megújítottuk a testvér-gyülekezeti kapcsolatunkat. Szeretettel várnak bennünket tavasszal. Az időpont még egyeztetjük.

Könyvtár

Kölcsönözhető könyveink:

A csallóköz neveiről	Jézus
A csenkefa zenéje	Jézus a mi megváltónk
A hontalanság évei	Jöjjetek Jézushoz
A Sionnak hegyén	Mózes az Isten jelenlétében
Akarjuk ígérjük	Napról napra
Anna néni	Ökumenikus énekeskönyv
Áron mondja	Ringen kívül ősz van
Bölcső és Bagoly	Szeretetnaptár 1995
Érted is amit olvasol?	Újjonnan születtem
Folyó	Utaid, Uram mutasd meg
Ház-házasság-haza	Vadon nőtt gyöngyvirág
Hitből hitbe	Valami hiányzik
Hogyan ad Isten győzelmet?	Zsuzsa és Barbara

Folyt köv.

Karácsonyi történet

Karácsony előtti utolsó napon a szupermarketbe siettem megvenni a maradék ajándékokat, melyeket korábban nem tudtam. Amikor megláttam a sok embert, panaszkodni kezdtem magamnak: "Egy örökkévalóságig fogok itt rostokolni és még annyi más helyre kell mennem. A karácsony kezd egyre idegesítőbbé válni minden egyes évvel. Mennyire szeretnék csak lefeküdni és átaludni az egészet."

Végül is át tudtam magam fújni a játékosztályra, és el is kezdtem átkozni az árakat, azon tűnődve, hogy a gyerekek tényleg játszani is fognak ezekkel a drága játékokkal? Amíg nézelődtem a játékosztályon, észrevettem egy kisfiút, aki olyan öt éves forma lehetett, egy babát szorítva a mellkasához. Csak a haját simogatta a babának és olyan szomorúan nézett. Aztán a kisfiú odafordult a mellette álló idős hölgyhöz:

- Nagyi, biztos vagy benne, hogy nincs elég pénzem, hogy megvegyem ezt a babát?

Az idős hölgy ezt felelte: - Tudod te is, nincs elég pénzed, hogy megvedd ezt a babát, kedveském.

Aztán megkérte a fiút, hogy várjon itt öt percet, amíg ő elmegy szétnézni. Hamar el is ment. A kisfiúnak még mindig a kezében volt a baba. Végül elindultam felé és megkérdeztem tőle, kinek szeretné adni ezt a babát?

- Ezt a babát szerette a húgom leginkább és ezt akarta a legjobban most Karácsonyra. Nagyon biztos volt benne, hogy a Télapó elhozza neki.

Azt válaszoltam, hogy talán Télapó tényleg el is viszi neki, de a kisfiú sajnálkozva válaszolt.

- Nem. A Téalapó nem viheti oda neki, ahol most ő van. Oda kell ahhoz adnom anyukámnak, és így ő odaadhatja a húgocskámnak, amikor odamegy.

A szemei olyan szomorúak voltak, amikor ezt mondta: - A húgom Istenhez ment, hogy vele legyen. Apa az mondja, hogy Anya is el fog menni Istenhez hamarosan, úgyhogy azt gondoltam, el tudná így vinni a húgomhoz. Megkértem a kisfiút hogy várjon meg, míg visszajövök az üzletből. Ezután mutatott egy nagyon kedves kis fotót magáról, amelyen éppen nevetett. Aztán azt mondta nekem:

- És meg azt is akarom, hogy Anya elvigye neki ezt a képet is, így soha nem fog engem elfelejteni. Szeretem anyukámat, és azt kívánom, bárcsak ne kellene elhagynia engem, de apa azt mondja, hogy el kell mennie, hogy a húgommal legyen. - Aztán ismét a babára nézett a szomorú szemeivel, nagyon csendesen.

Gyorsan a pénztárcámhoz nyúltam, és kivettem belőle pár papírpénzt és megkérdeztem a fiút: - Mi lenne, ha megszámolnánk a pénzed, hátha mégis elég lenne?

- Oké - mondta. – Remélem, van elég. - Én hozzáadtam némi pénzt a fiúéhoz, anélkül hogy látta volna, majd elkezdtek a számolást. Elég pénz volt a babára, még egy kicsivel több is.

A fiú ezt mondta:

- Köszönöm Istenem, hogy adtál elég pénzt. - Aztán rám nézett és hozzátette: - Megkértem tegnap Istent, mielőtt lefeküdtem aludni, hogy segítsen, legyen elég pénzem, hogy megvehessem ezt a babát, így anyukám oda tudná adni a húgomnak.

Meghallgatott! Még szerettem volna annyi pénzt is, hogy vehessek egy szál fehér rózsát anyukámnak, de azért ezt

már nem mertem kérni Istentől. De ő mégis adott nekem eleget, hogy megvehessem a babát és a fehér rózsát. Tudod, anyukám szereti a fehér rózsát. - Pár perc múlva az idős hölgy visszajött, majd távoztak. Teljesen más hangulatban fejeztem be a bevásárlást, mint ahogy elkezdtem. Sehogy sem tudtam kiverni a kisfiút a fejemből.

Aztán eszembe jutott egy helyi újság két nappal ezelőtti cikke, amely egy részeg embert említett, aki ütközött egy másik kocsival, melyben egy fiatal nő és egy kislány volt. A kislány azonnal meghalt, az anya kritikus állapotba került. A családnak el kellett döntenie, hogy kikapcsolják-e az életfunkciók fenntartását szolgáló gépet, ugyanis a fiatal hölgynek nincs esélye, hogy felébredjen a kómából, melybe esett.

Ez a család lenne a kisfiú családja? Két nap múlva azután, hogy találkoztam a kisfiúval, megakadt a szemem egy újságcikken, amely arról tudósított, hogy a fiatalasszony elhunyt. Nem tudtam megállítani magam, hogy ne vegyek egy csokor fehér rózsát, majd ezzel a ravatalozóba mentem, ahol a fiatalasszonytól végső búcsút vehettek a temetés előtt.

Ott feküdt, a koporsóban, egy csokor fehér rózsát tartva a kezében a fotóval, a baba a mellkasára volt helyezve.

Sírva hagytam el a helyet, úgy érezve, hogy az életem örökre megváltozott. Azt a szeretetet, amit ez a kisfiú érzett az anyukája és a húga iránt - még a mai napig is nehéz elképzelnem.

Alszol? Ember! (Új Advent)

**Alszol? Ember! Ébredj gyorsan,
De na csak ébredj, kelj föl nyomban!
Vagy nem tudod tán mi történik?
Eljő újra a Megváltó.
Ne légy hát rest, mert az időt nem
tudhatod,
Talán már holnap megláthatod.**

Az Ipolysági Református Gyülekezet folyószámlája:
0028611663/0900

Adományaikat, illetve az egyházfenntartási járulékot az
istentiszteleti alkalmak előtt vagy a fenti számlaszámra
juttathatják el.

Elérhetőség:

Izsmán Jónás
(Oros optika)
Hlavné námestie 20.
936 01 Šahy
Telefon: 0904/941-236
Email: izsman@tvn.hu
www.ipolysag.tvn.hu

E lap megjelenését
Soltész Béla támogatta.